

De Wereldraad van Kerken

<http://www.wayoflife.org/database/wcc.html>, (Update 2008)

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

De Wereldraad van Kerken of “World Council of Churches” (WCC) is een internationale oecumenische raad van 342 denominaties (kerkgenootschappen) in 120 landen, die meer dan 400 miljoen belijdende christenen telt (hierin zitten de miljoenen wier christelijk getuigenis enkel gebaseerd is op hun doop als kind). Deze raad werd gevormd in 1948, in Amsterdam, Nederland, met 147 denominaties. [Raad van Kerken Nederland: <http://www.raadvankerken.nl/>]

Het doel van de Wereldraad werd opgesteld tijdens zijn bijeengeroepen vergadering in augustus 1948. Voormalig Algemeen Secretaris van de WCC, W.A. Visser ‘t Hooft, verwoordde de gevoelens van de bijeengekomen oecumenisten bij deze historische gelegenheid:

“Onze naam duidt op onze zwakte en schaamte tegenover God, want tenslotte is er, en kan er slechts één Kerk van Christus op aarde zijn. Onze pluraliteit is een diepe anomalie. Maar onze naam geeft ook aan dat wij bezorgd zijn over deze situatie, en dat wij die niet passief dulden, maar **DAT WIJ WILLEN VOORWAARTS GAAN NAAR DE MANIFESTATIE VAN DE ENE HEILIGE KERK**” (*The Genesis and Formation of the World Council of Churches*, p. 66).

Deze veronderstelde “ene heilige kerk”, dit verlangen naar een wereldkerk, is een bedenksel uit een ketterse verbeelding. De Bijbel zegt ons niet dat er een wereldkerk zou moeten zijn. Helemaal het tegenovergestelde. De Bijbel waarschuwt herhaaldelijk dat het “Christendom” in toenemende mate zou afvallig worden naarmate de komst van Christus dichterbij komt, en alle ware kerken worden bevolen om zich af te scheiden van deze boosaardigheid. God vervult zijn voornemen niet door één kerk, maar door kerkEN, meervoud.

De Wereldraad van Kerken gebruikt Johannes 17:21 om haar missie te rechtvaardigen van “de zichtbare eenheid van Christus’ kerk, in één geloof en in één eucharistische¹ broederschap”. Johannes 17:21 maakt deel uit van Christus’ hogepriesterlijke gebed voor Zijn volk:

“Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt” (Joh 17:21).

Volgens de oecumenische beweging is de eenheid, waarvoor Christus bad, een oecumenische eenheid van belijdende christenen die de bijbelse leringen veronachtzamen. De context van Johannes 17 vernietigt deze mythe. In Johannes 17 benadrukt de Heer dat de eenheid die Hij verlangt er een is die gebaseerd is op redding (verlossing) en waarheid. Het is niet een eenheid van ware Christenen samen met de valse. Het is niet een eenheid die doctrinaire verschillen negeert omwille van de algemene broederschap.

(1) De eenheid van Johannes 17 is een door God gecreëerde eenheid (Joh 17:11). Niets in Christus’ gebed geeft aan dat de mens allerlei dingen moet ondernemen om de beschreven eenheid te creëren. Johannes 17 is gericht tot God de Vader, niet tot mensen. Het is niet iets wat de mens behoort te doen; het is iets wat God alreeds heeft gedaan. Dat gebed werd bijna 2000 jaar geleden reeds beantwoord. Het gaat om een *geestelijke eenheid* die door God gecreëerd werd onder echte gelovigen die toegewijd zijn aan de Heilige Schrift, niet een *omstandigheid* die door de mens moest georganiseerd worden.

(2) De eenheid van Johannes 17 is een eenheid in waarheid (verzen 17, 19, 6, 8, 14). Christus gaf herhaaldelijk aan dat Hij bad voor hen die het Woord van God liefhebben en gehoorzamen. Dit is zeker niet een gebed voor de moderne oecumenische massa, die het Woord van God neerhaalt, negeert en corrupteert, ten voordele van een brede, kleinste-gemene-noemer-eenheid.

Alhoewel de Rooms-katholieke Kerk niet officieel lid is van de Wereldraad van Kerken, heeft ze er sinds de jaren 1960 nauw mee samengewerkt. Vele katholieken dienen in leidende posities binnen

¹ Van het Latijnse en Griekse *eucharistia*: het danken.

de WCC. Edward Panosian merkt op: “Rome’s concept van de oecumenische beweging is de vereniging van alle kerken - en tenslotte alle religies - tot Rome. Rome voegt zich niet bij de Wereldraad; zij nodigt de Wereldraad uit om zich bij haar aan te sluiten. Het hele oecumenische programma werd ‘de ommekeer van de Reformatie’ genoemd” (*The World Council of Churches*, p. 40).

Wij zouden de dwaling van de Wereldraad van Kerken kunnen opdelen in een groot aantal categorieën. We zouden kunnen spreken van zijn Modernisme, Marxisme, Humanisme, Feminisme, Sacramentalisme, Syncretisme, en Universalisme. Het is eenvoudig zo dat de Wereldraad geen enkele bijbelse test zou kunnen doorstaan. De Wereldraad van Kerken is gepatenteerd en afzichtelijk onbijbels. De volgende kijk op de gebeurtenissen, gesponsord door de Wereldraad en haar gepubliceerd materiaal, geeft ontegensprekelijke bewijzen aan dat de Wereldraad van Kerken deel uitmaakt van de afvalligheid die geprofeteerd werd in het Nieuwe Testament.

WCC CONFERENTIE EERT GODIN SOPHIA; STAANDE OVATIE VOOR LESBIENNES

In november 1993 sponsorde de WCC een “Re-imagining”-conferentie² in Minneapolis, Minnesota. Zo’n 2000 vrouwen die ernaar streefden “het Christendom te veranderen” woonden die bij, samen met de meest radicale vrouwen in de afvallige christenheid, die betrokken zijn bij alle denkbare vreemde en onbijbelse leringen.

Bij de sprekers waren Chung Hyun Kyung, een Koreaanse “theologe” die de Heilige Geest gelijk stelt met Aziatische godheden; Virginia Mollenkott, een bekende pro-abortus lesbienne; Elizabeth Bettenhausen, professor aan de Harvard Divinity School; Lois Wilson, een United Church of Canada-“bedienaar”; Jose Hobday, een Rooms-katholieke non.

Bij de sponsorende en deelnemende denominaties waren ook de United Methodist Church, United Presbyterian Church, Evangelical Lutheran Church in Amerika, United Church of Christ, United Church of Canada, Church of the Brethren, American Baptist Convention, Episcopal en Mennonieten. Er waren ook 234 katholieke participanten.

Wanneer uitgedaagd door bepaalde leden die protesteerden tegen de betrokkenheid van hun denominatie in deze meeting, verstrekke het Presbyterian Church’s General Assembly Council een blad waarin stond: “Deelnemers worden gestimuleerd hun horizons te verruimen, om geestelijk verrijkt en gevoed te worden, en zich te engageren in dialoog met vrouwen en mannen van over de hele wereld”. Afvalligen hebben altijd slimme uitleggingen voor hun rebellie.

Verzoening niet nodig

In een panelgesprek over Jezus zei Delores Williams van Union Theological Seminary:

“Ik denk niet dat wij een theorie van verzoening nodig hebben. Ik denk dat Jezus kwam voor het leven en om ons iets te tonen over het leven. Ik denk niet dat wij behoefte hebben aan mensen die aan kruisen hangen, en druipend bloed en griezelige dingen ... we moeten gewoon luisteren naar de God vanbinnen”.

God is een “ruwe ouder”

Virginia Mollenkott, die deelnam aan de vertaling van de New International Version³ zei:

“[Jezus] is onze oudere broer, de wegbereider en constante metgezel voor ons, onder vele broeders en zusters in een eeuwige, evenwaardige broer/zuster-verwantschap. Eerstgeboren enkel in de betekenis dat Hij de eerste was om ons te tonen dat het mogelijk is te leven in eenheid met de goddelijke bron, terwijl wij hier op deze planeet zijn ... Als incest-overlevende **KAN IK NIET LANGER AANBIDDEN IN EEN THEOLOGISCHE CONTEXT DIE GOD AFSCHILDERT ALS EEN RUWE OUDER** [refererend naar Christus aan het kruis] **EN JEZUS ALS HET GEHOORZAME, GOEDGELOVIGE KIND**”.

² Zie hierover ook <http://www.jeremiahproject.com/prophecy/feminist4.html>.

³ Een moderne Bijbelvertaling, zoiets als onze Goed Nieuws Bijbel. Zulke vertalingen zijn corrupt.

Bidden tot de bomen

Korea's Chung Hyung Kyung zei tot de menigte:

“Mijn buik is een Boeddhistische buik, mijn hart is een Boeddhistisch hart, mijn rechterbrein is een Confucianistisch brein, en mijn linkerbrein is een Christelijk brein”.

Dit is oecumenische schizofrenie van de meest radicale soort! Chung is professor aan de Ewha Vrouwenuniversiteit van Korea, de grootste universiteit voor vrouwen in de wereld, met 20.000 studenten. Chung instrueerde de massa vrouwen om hulp te zoeken van de bomen wanneer zij een tekort aan energie hebben:

“Wanneer wij aan pranische genezing doen dan geloven wij dat deze levengevende energie van God kwam, en zij is overal, zij is in de zon, in de oceaan, in de grond en in de bomen. Wij vragen Gods toestemming om deze levengevende energie te gebruiken voor onze zusters en broeders die in nood zijn. Als u zich erg moe voelt en u hebt geen energie om te geven, wat u dan moet doen is ... ga naar een dikke boom en vraag deze ‘geef mij wat van uw levensenergie’” (*AFA Journal*, februari 1994).

Chung heeft de Evangelieverhalen herschreven, en gepubliceerd, vanuit een feministisch perspectief. Zij zei tot de Minneapolis-conferentie: “De Bijbel is eigenlijk een open boek, en ik wil er het volgende hoofdstuk aan toevoegen”.

Staande ovatie voor lesbiennes

Tijdens de conferentie verzamelden zich ruwweg 100 “lesbische, biseksuele en transseksuele vrouwen” op het podium en zij kregen een staande ovatie van velen in de menigte. Zij “vierden het mirakel van geuit lesbisch-zijn en Christen”.

“Het lesbische thema werd herhaaldelijk gehoord bij belangrijke sprekers. In een workshop, genaamd ‘Profetische Stemmen van Lesbiennes in de Kerk’, beweerde Nadean Bishop, de eerste zich uitende lesbische bedienaar bij een Amerikaanse Baptistenkerk, dat Maria en Martha in de Bijbel lesbisch waren. Zij zei dat zij geen zussen waren maar lesbische geliefden. Janie Spahr, een zelf-geuite ‘geestelijke’ (clergywoman) in de Presbyteriaanse Kerk USA ... beweerde dat haar theologie eerst en vooral beziel wordt door ‘making love with Coni’, haar lesbische partner. Judy Westerdorf, een United Methodist ‘geestelijke’ (clergywoman) uit Minnesota, zei tot de workshop dat de kerk ‘altijd gezegend is geweest door homo’s en lesbiennes ... heksen ... sjamanen’. In een seminarie over ‘Re-Imagining Sexuality-Family’ zei lesbische theologe Mary Hunt: ‘Beeld u seks onder vrienden in als de norm. ... Denk aan waardevolle seksuele interactie in termen van of en hoe dit vriendschap en genot koestert. ... Genot is het geboorterecht waarvan wij beroofd werden door het religieuze patriarchaat’ (*AFA Journal*, februari 1994).

Aanbidden van godin Sophia

De *Minneapolis Star Tribune* van 3 november 1993, meldde dat “door de conferentie heen zullen aanbiddingservaringen Sophia verheerlijken, de bijbelse godin van de schepping”. Sue Seid-Martin van de University of St. Thomas School of Divinity in St. Paul, Minnesota, beweerde dat deze Sophia “het onderdrukte deel is van de bijbelse traditie, en duidelijk het vrouwelijke gelaat van de menselijke psyche”. Seid-Martin gelooft dat Sophia gevonden wordt in Spreuken 1-9; Matth. 11; Luk. 3:35; 11:49; en 1 Kor. 1-2, en zij identificeert Jezus Christus met deze Sophia.

Deze feministen lezen niet dezelfde Bijbel die ik nu al tientallen jaren lees. Ik heb nooit enige Sophia-godin in mijn Bijbel gevonden! Het Griekse woord “sophia” wordt vertaald als “wijsheid” in de King James Version⁴ en “wijst op mentale intelligentie in de hoogste en volste zin ... sluit kennis in en impliceert goedheid” (George Berry, *A Greek-English Lexicon and New Testament Synonyms*). Dit woord wordt dikwijls toegepast op Christus, maar heeft nooit iets te maken met “het vrouwelijke gelaat van de menselijke psyche”. Het woord “sophia” wordt niet gevonden in het Oude Testament. Het Hebreeuwse woord dat meestal vertaald wordt met wijsheid is “chokmah”. Dit is het woord dat met wijsheid wordt vertaald in Spreuken 8 en 9. Het verwijst naar begrijpen, vaardigheid,

⁴ En de Statenvertaling.

openbaring, goddelijk verstand, en heeft helemaal niets van doen met een verondersteld vrouwelijke kant van God.

Naakte godin Sophia

Een schilderij opgesteld in de “Re-imagining conference” beeldde waarschijnlijk deze Sophia af. Het schilderij bevat het beeld van een kale, gefronste vrouw met grote naakte borsten. Het midden van haar voorhoofd is versierd met een teken dat lijkt op een Hindoe-“tika” of “tilaka”⁵, hetzelfde teken dat vrouwen in Nepal en India ontvangen van hun priesters wanneer zij aan “puja” (aanbidding) en heidense ritën doen. (Het is interessant dat een van de sprekers op deze conferentie het dragen van het tilaka aanmoedigde. Aruna Gnanadason, een feministe uit Zuid-Azië “vaart uit tegen beweerde verdrukking door christelijke missionaris-leraren in India”, en zij inviteerde deelnemers om een rode stip op hun voorhoofden te plaatsen om “het goddelijke voor te stellen” in hen). De omslag van *The Presbyterian Layman* voor januari/februari 1994, vertoonde dit schilderij. In het kader rond het schilderij stonden enkele woorden uit een gebed tot Sophia.

Op zondagmorgen kwamen de conferentiegangers samen om een repetitief gebed te richten tot Sophia, waarin ook de volgende woorden voorkwamen:

“Onze maker Sophia, wij zijn vrouwen naar uw beeld ... Sophia, schepper God ... stort uw liefde over ons heen ... wij nodigen een minnaar uit, wij baren een kind; met onze warme lichaams-sappen herinneren wij de wereld aan zijn genoegens en sensaties ... Onze gids, Sophia, wij zijn vrouwen naar uw beeld ... Met de honing van wijsheid in onze monden profeteren wij een volle menselijkheid aan alle volken”.

Honing van wijsheid? Nonsens! Dit is het giftige voer van het New Age feminisme, een beweging die bijna 2000 jaar geleden werd voorzien door de profeet Judas:

“Gelijk Sódoma en Gomórra, en de steden er rondom, die op gelijke wijze als deze gehoereerd hebben, en ander vlees zijn nagegaan, tot een voorbeeld voorgesteld zijn, dragende de straf van het eeuwige vuur. Evenzo echter ook dezen, in slaap gebracht zijnde, verontreinigen het vlees, en verwerpen de heerschappij, en lasteren de heerlijkheden” (Judas 7-8).

WERELDRAAD VAN KERKEN DOOPT HET HEIDENDOM

De Zevende Vergadering van de Wereldraad van Kerken (WCC), gehouden van 7 tot 20 februari 1990, in Canberra, Australië, gaf volop bewijzen voor de afschuwelijke afvalligheid van de WCC.

Wij vinden het niet noodzakelijk om alles te rapporteren wat er op deze Zevende Vergadering van de WCC gebeurde. Wij geloven dat het volstaat om het te hebben over de abominabele ideeën van syncretisme⁶ en universalisme⁷ die daar werden aangehangen, de ketterij namelijk dat er licht en redding te vinden is in heidense religies. Dit is decennialang het handelsmerk geweest van de WCC, maar zijn syncretistische nadruk wordt onbeschaamder met de tijd.

Aboriginals openen de vergadering

De Canberra-vergadering werd geopend door Australische aboriginals die de natuur aanbidden. Beschouw het volgende verslag van de Religious News Service:

⁵ “Sanskrit Tilaka (“mark”), in Hinduism, a mark generally made on the forehead, indicating a man’s sectarian affiliation. The marks are made by hand or with a metal stamp, using ash from a sacrificial fire, sandalwood paste, turmeric, cow dung, clay, charcoal, or red lead. Among some cults the mark is made on 2, 5, 12, or 32 parts of the body as well as on the forehead. Among Saivas (followers of Siva), the tilak usually takes the form of three horizontal parallel lines across the forehead, with or without a red dot. Sometimes a crescent moon or trident denotes a Saiva. Among Vaishnavas (followers of Vishnu), the many tilak variations follow a general pattern of two or more vertical lines resembling the letter U and representing the foot of Vishnu, with or without a central line or dot. The marks worn by women on the forehead (most commonly a red dot for unwidowed women) may also indicate sect affiliation; more frequently, however, they vary according to the fashion prevailing in a particular part of India” (Ency. Britannica 2003).

⁶ Syncretisme: Versmelting van wijsgerige en religieuze opvattingen en meningen van verschillende herkomst, zonder dat de tegenstrijdigheden worden opgeheven en een synthese wordt bereikt (Van Dale).

⁷ Universalisme: Geloof dat Gods genade iedereen ten deel zal vallen (Van Dale).

“Aboriginalmannen omgord met lendendoeken en veren, hun lichamen beschilderd in de patronen van hun stammen, dansten rond een altaar en sloegen op drums in een traditionele reinigingsceremonie, waarmee hier de Zevende Vergadering van de Wereldraad werd geopend op 7 februari. Naast hen stonden aboriginalvrouwen, gekleed in traditionele zwart-rode jurken, en kleurrijke aboriginal ‘geestelijken’ in westerse kleding” (*Christian News*, Feb. 18, 1991, p. 1).

Een verslag van de Oecumenische Persdienst geeft meer bijzonderheden van de heidense reinigingsceremonie die de WCC-vergadering opende:

“De vergaderingsleden kwamen bij een tent en gingen doorheen de rook die voortkwam van rokende bladeren - een traditioneel reinigingsproces bij Aboriginals in Australië. ... Voordat de aanbidding begon werd er een traditionele ‘boodschapstok’ naar de aanbiddingstent gebracht door een Aboriginal-loper. Bij die actie vroeg Algemeen Secretaris van de WCC, Emilio Castro, toestemming voor de WCC-vergadering om het land binnen te komen. Vergaderd in de tent waren er Aboriginal-oudsten die op rituele wijze toestemming verleenden, waarna de WCC-aanbiddingsleiders in processie de tent binnenwandelden”

De Aboriginals die bij deze rite betrokken waren, waren bijna naakt, en de hele zaak was een gruwel voor God. De veronderstelde spiritualiteit van de Aboriginals werd toegejuicht door de WCC-Vergadering, maar de Bijbel veroordeelt het als zijnde een heidense afgoderij. De WCC-leiding heeft geen begrip van Bijbelse redding en geestelijkheid. Daarom vinden zij zelfs ‘spiritualiteit’ bij de verlorenen van deze gevallen, ondeugende wereld.

Gebod tot een vrouwelijke god

Verder bewijs van de syncretistische geest van de Wereldraad kwam tevoorschijn op de tweede dag van de Vergadering, toen de Zuid-Koreaanse Presbyteriaanse feministe, Chung Hyun-Kyung, een vrouwelijke heidense god aanriep.

“Met verbaal vuurwerk, gecombineerd met een opvoering door Koreaanse en Aboriginal dansers, bracht Chung een dramatische evocatie van een vrouwelijke Heilige Geest. Zij legde een verband tussen deze geest en die van Hagar, de Egyptische slavin in Genesis, waarvan Chung zei dat zij ‘geëxploiteerd en verlaten’ was door Abraham en Sara. Chung ging toen over tot het verbranden van stukjes papier die de namen droegen van andere geëxploiteerde geesten - die, zo zei ze, vol ‘han’ waren, het Koreaanse woord voor ‘woede’, en identificeerde hen als holocaustslachtoffers, vrijheidsstrijders, vermoorde verdedigers van de geweldloosheid, strijdende Koreaanse vrouwen, de armen, en de vrouwen in het ‘prostitutieleger’ van Japan tijdens W.O. II” (*Religious News Service*, March 5, 1991).

Achttien keer riep Chung de geesten van de doden aan en beweerde dat “zonder te horen naar de roep van deze geesten, wij niet de stem van de Heilige Geest kunnen horen”. Chung zei: “Ik hoop dat de aanwezigheid van al onze vooroudergeesten u niet ongemakkelijk zullen maken”. Zij aanriep ook “de geest van de aarde, lucht en water”. Chung zei: “Ik weet ook dat ik niet langer geloof in een almachtige macho, een strijdlustige God die alle goeden redt en al de slechten straft”. Chung besloot haar boodschap met een vergelijking van de “geest” met de afgodische voorstelling van Kan: “een godin van medelijden en wijsheid [aanbeden in de] Oost-Aziatische populaire religiositeit”. Chung ging zelfs nog verder met haar godslastering toen ze zei: “Misschien kan dit ook een vrouwelijk beeld zijn van de Christus, die de eerstgeborene is onder ons, iemand die voorgaat en anderen tot haar brengt”.

Links: Kwan-Yin (ook genoemd: Q/G/Kuan-Yin of Kannon).

Het RNS-rapport stelde dat alhoewel sommige WCC-afgevaardigden zich beledigd voelden door deze godslastering, de meesten het warm onthaalden. In feite gaf het publiek een staande ovatie voor de presentatie van Chung!

Niet alle Schrift levengevend

In een “follow-up”-rapport van de RNS (Religious News Service) in februari 1992, werd er nog meer bewijs van Chung's afvalligheid gegeven. In een interview met Carl McIntire zei Chung dat zij er niet zeker van was dat Jezus de woorden van Johannes 14:6 heeft gesproken: “Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij”.

Chung zei ook dat vele vrouwen niet de gehele Schrift “levengevend” vinden en wijzen in het bijzonder op Paulus' aanmaning dat vrouwen stil moeten zijn in de kerk, en thuis onderworpen moeten zijn aan hun mannen.

Ze zei dat ze instemde met een katholieke priester die haar recent vertelde dat het “aanspraak maken op de waarheid” voor de promotie van eenheid de grootste schade kan toebrengen. De strijd tussen wie juist is en wie fout verdeelt mensen, zo zei ze.

Alle geloven zijn één met God

De directeur van de WCC's intergeloofdialoog is een Sri Lankaan: Wesley Ariarajah. Zijn afvallige ideeën over redding werden vertolkt op de Canberra-meeting en ze werden weergegeven in lokale bladen. Beschouw dit verslag uit *The Australian*:

De Wereldraad van Kerken nam dit weekend de oecumene tot zijn uiterste limieten, suggererend dat moslims, Hindoes en anderen redding ontvangen in dezelfde zin als christenen, en waarschuwden deze laatsten voor ‘enggeestigheid’.

De WCC-directeur van Intergeloofdialoog, Dr. Wesley Ariarajah, zei dat het voor hem onvoorstelbaar is dat God naar de gebeden van christenen luistert maar de gebeden negeert van hen die bidden tot hun eigen versies van God.

“Als Sri Lankaans christen die de hindoes geschriften heeft gelezen en die van de hindoe-heiligen, kan ik gewoon niet geloven dat er geen andere mensen zijn geweest [dan christenen] die met God vertrouwd zijn”, zei hij. “Het is niet te geloven dat andere mensen geen toegang tot God hebben, of dat God geen toegang heeft tot andere mensen”.

“Wie luistert er naar de gebeden van de hindoe? Zijn er vele Goden? Als we denken aan een God die de schepper en onderhouder is van het hele universum, zoals in Psalm 24, dan zijn er geen twee Goden. Daarom is het voor mij onvoorstelbaar dat een hindoe of boeddhist, of wie dan ook, buiten God staat. Mijn begrip van Gods liefde is te breed opdat ik zou geloven dat slechts dit smalle segment, genaamd de christelijke kerk, zal gered worden. Indien u een christen bent dan moet u open en breed van geest zijn, niet smal en exclusief”.

Dr. Ariarajah zei dat ‘een goed christen zijn’ niet inhoudt dat we overal de mensen van andere geloven gaan vertellen dat zij helemaal fout zijn (*The Australian*, Feb. 11, 1991).

Ariarajah is helemaal fout over de toestand van hen die buiten Christus staan. Beschouw volgende waarheden uit Gods Woord, waarheden die volkomen genegeerd worden door Ariarajah en zijn WCC-vrienden:

DE TOESTAND VAN DE HEIDEN

De volgende verzen uit Efeziërs tonen ons duidelijk de toestand van de ongeredde heidenen.

“En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden; in welke gij eertijds gewandeld hebt, naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht der lucht, van de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid; onder welke ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden van ons vlees, doende de wil des vleses en der gedachten; en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen. ... Dat gij in die tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld. “Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus” (Efeziërs 2:1-3, 12-13).

Voordat de Efeziërs tot Christus kwamen, waren zij religieuze afgodendienaars. Wat was hun spirituele toestand in die tijd? De Bijbel zegt dat zij dood waren in overtredingen en zonden. Zij stonden onder de macht van de duivel. Zij waren van nature kinderen van de wraak. Zij hadden geen hoop en waren zonder God in de wereld. Dat is de 'spiritualiteit' van elk iemand buiten Christus. De Bijbel zegt dat het bloed van Christus was dat de geestelijke toestand veranderde van de christenen in Efeze.

REDDING ENKEL DOOR JEZUS CHRISTUS

De volgende bijbelse verklaringen maken duidelijk dat er geen redding is buiten Jezus Christus. Alle mensen zijn zondaars en zijn veroordeeld onder het rechtvaardige oordeel van God. De enige weg om te ontkomen aan de veroordeling vanwege de zonde is door persoonlijk geloof in Jezus Christus en het bloed dat Hij liet op Golgotha. De Bijbel zegt dat redding enkel door één naam komt: Jezus Christus. Elke andere naam - of die nu Boeddha is, Mohammed, Sophia, Kwan-Yin, Krishna, of de Grote Duim - is niet in staat eeuwige redding te brengen.

“Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Johannes 14:6).

“... de Naam van Jezus Christus, de Nazaréner ... En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden” (Handelingen 4:10-12).

“En hen buiten gebracht hebbende, zeide hij: Lieve heren, wat moet ik doen, opdat ik zalig worde? En zij zeiden: Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden, gij en uw huis” (handelingen 16:30-31).

De Bijbel zegt dat God alle mensen liefheeft, zonder aanzien van de persoon. Maar Hij biedt slechts één weg aan naar de redding. Mensen moeten berouw hebben en door de Heer Jezus Christus tot Hem komen. Het probleem met de Wereldraad van Kerken is eenvoudig dit: zij hebben Gods Woord verworpen.⁸

De regenboogslang die de wereld schiep

De WCC-godslastering bereikte dezelfde perverse hoogte in een vooraf uitgebrachte publicatie die opriep tot “een herontdekking van Aboriginal-spiritualiteit”. Beschouw een citaat uit dit verbazingwekkende oecumenische document. In dit citaat geeft de WCC een voorbeeld van de veronderstelde 'spiritualiteit' in het denken van Aboriginals:

“De schepping van de wereld begon in dromen. Vóór de dromen was er een pre-existente vormeloze substantie, waarin geestelijke wezens leefden. In sommige verhalen van het scheppingsgebeuren ontwaakte de regenboogslang uit haar lange ondergrondse slaap toen ze zich realiseerde dat haar tijd was gekomen om te baren. Zij bevrijdde in de geest wezens voor het scheppen van heuvels en valleien, licht en donker, water en bomen, bloemen, en alle levende dingen. ... De slang bevrijdde ook de geestelijke wezens voor het scheppen van de dieren en menselijke wezens, in een bijzondere verhouding met elkaar, voor altijd verwant door verhaal, gezang en ceremonie” (*Wanderer*, March 14, 1991).

De WCC-publicatie in kwestie riep op

“voor de hervorming van het theologische begrip schepping. Velen in het christendom, in het bijzonder het belangrijkste streven in de westerse theologie, heeft steun verleend aan menselijke dominantie over de schepping. De WCC-discussies willen de theologie en het christelijke denken betwisten die het onderwerpen van de aarde als een menselijke opdracht zien”.

Dit is dwaasheid. De Bijbel zegt duidelijk dat de mens gemaakt werd naar het beeld van God en dat hij de opdracht kreeg:

⁸ Vgl. Jeremia 8:9: “ziet, zij hebben des HEEREN woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben?”

“Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!” (Genesis 1:28).

De mens is geen dier. De mens is niet het product van evolutie. Het is niet verkeerd voor de mens om de wouden en rivieren van deze wereld te onderwerpen. Het is niet verkeerd voor de mens de dieren te onderwerpen. Feit is dat de Wereldraad van Kerken de woonst is van elke soort van radicale filosofie: Universalisten, Groenen, Communisten, New Agers, Eén Wereld-ers, Feministen, Syncretisten.

WERELDRAAD VAN KERKEN DANST MET DE AFGODERIJ

De Zesde Vergadering van de Wereldraad van Kerken werd gehouden in Vancouver, British Columbia, in juli 1983, bijgewoond door meer dan 4000 mensen.

Tijdens de openingsceremonie werden Noord-Amerikaanse Indianen uitgenodigd om een altaar te bouwen en een “heilige vlam”. Zij gooiden offers van vis en tabak in een vuur voor hun natuurgoden en dansten rond het altaar. Kandelaars die op deze conferentie gebruikt werden bij de aanbiddingsdiensten, werden aangestoken door dit heidense vuur, dat bleef branden gedurende de hele Vergadering.

Ook een inheemse Indiaanse zweettent, gebruikt bij hun heidense ‘zuiveringsrituelen’, werd gebruikt. Een van de avond-aanbiddingsdiensten bestond uit inheemse Indiaanse dansen, gezangen en trommelslagen. (*Foundation*, Vol. IV, Issue III, 1983).

Drie Hindoes, vier Boeddhisten, twee Joden, vier Moslims, en een Sikh waren officiële gasten op de Vergadering. Er waren lezingen uit Hindoe-, Boeddhistische en Moslimgeschriften.

In het verslag van de Algemene Secretaris aan de Vergadering, zei Philip Potter dat het Gods wil is “alle naties te verenigen met hun diversiteit in één huis”.

Pauline Webb, die werkt bij het WCC-uitvoerend comité, verwelkomde de bezoekers uit “andere geloven” en zei: “Laten wij samenkomen als degenen die niets te verdedigen hebben maar alles te delen”. De Wereldraad van Kerken heeft niets te verdedigen omdat ze geen waarheid bezit.

Dirk Mulder, moderator van het WCC-intergeloofsprogramma, zei dat hij “niet gelooft dat mensen voor altijd verloren gaan als zij niet geëvangeliiseerd worden”. Dr. M.H. Reynolds, redacteur van *Foundation* magazine, woonde de Vergadering bij met een pers-legitimatie. In een interview met Mulder vroeg hij: “Meent u dat een Boeddhist of Hindoe kan gered zijn zonder in Christus te geloven?” Zijn antwoord was: “Zeker, zeker!” (*Foundation*, Vol. IV, Issue III, 1983).

De WCC-Vergadering van 1983 bracht ook een heidense dans, door een Hindoevrouw uit Zuid-India. Het was een “klassieke Bharathanatyam-dans” die opgevoerd wordt voor de “moeder aarde godin” van de Hindoes.

KINDEREN ZIJN BAAS EN VROUWEN HEERSEN

Toen Jesaja de afvallige toestand van Israël beschreef, zei hij:

“De drijvers⁹ van Mijn volk zijn kinderen, en vrouwen heersen erover. O Mijn volk! die u leiden, verleiden u, en de weg van uw paden slokken zij in” (Jesaja 3:12).

De afvallige oecumenische beweging verheugt zich in de vervulling van deze profetie vandaag. Op de Zevende Algemene Vergadering van de Wereldraad van Kerken in Canberra, Australië, waren het veelal de vrouwen die stonden te prediken en die de zaken leidden. Boze vrouwen! Een van de twee toespraken die de grondtoon zetten werd gegeven door de radicale feministe Chung Hyun-Kyung. “Eerwaarde”¹⁰ Violet Sampa-Bredt van Zambia zei tot de oecumenische bende dat “Junias” in Romeinen 16 een apostel was en dat iedereen die betrokken is bij het werk van de kerk een apos-

⁹ Kantt. 32 in de Statenvertaling: “drijvers, dat is, strenge regeerders, of onderdrukkers”.

¹⁰ Eng. “reverend”: eerwaarde.

tel is. Zij sprak van “de leugen dat enkel mannen bedienaars¹¹ kunnen zijn”. Aruna Gnanadasan uit India, directeur van de WCC-Subeenheid voor Vrouwen, sprak kleinerend over de “door mannen gedomineerde structuren in de kerken” en zei: “Het is voor de hele kerk dringend om solidair te zijn met de vrouwen”. Andrea Carmen sprak over “die meest belangrijke vrouw”, Moeder Aarde, en verlangde naar de terugkeer van de dagen van het sterke matriarchaat. Na de vermeende verheven status beschreven te hebben van de vrouwen in de oude Noord-Amerikaanse Indianencultuur, klaagde zij erover dat “westerse opvoeding en Christendom de vrouwen op de bodem plaatsen en hen niet als een bron van leiderschap aanzien”.

Margot Kaessman kwam naar voor met een unieke interpretatie van Genesis 3, en vroeg: “Is het echt zonde om naar kennis te verlangen?” Zij beweerde dat Eva “vervuld was met de geest van vrijheid”, en zei: “de zonde van Eva had niets van doen met seksualiteit, maar de algemene interpretatie zit vol met hints naar seksualiteit”. Zij ontkende de traditionele apostolische interpretatie die zegt dat Eva bedrogen werd omdat zij het zwakkere vat was en niet in haar eentje mocht handelen. Mevrouw Kaessman komt uit Duitsland, een land dat reeds twee eeuwen een gangmaker is van theologische gruwels.

“Reverend” Constance Parvey, van de Evangelische Lutherse Kerk in Amerika, beweerde dat de kwestie van vrouwenordinaties een kwestie is van eenheid. Mannen en vrouwen zijn één in het “lichaam van Christus” en daarom moeten ze toegelaten worden tot dezelfde ambten. “In de vroege Kerk stonden vrouwen in het centrum maar een patriarchale lezing van de Schriften heeft hen gemarginaliseerd. En nu bestaat er in de kerk een gescheiden ekklesiologie voor vrouwen en mannen”. Zou het bij haar nooit opgekomen zijn dat deze “patriarchale lezing” iets van doen kan hebben met het feit dat de apostelen duidelijk de rol van de vrouw in de kerk beperkt hebben? Zij drong er bij de vrouwen op aan de theologische arena binnen te stappen en zich toe te rusten als theologen.

Ook de ‘kinderen’ hebben hun zeg in de Wereldraad van Kerken. Ruwweg 200 afgevaardigden en stewards van de jeugd “drukten hun bezorgdheid uit over het falen van aangesloten kerken om de aanbevolen hoeveelheid afgevaardigden van de jeugd te sturen (CCA News, Jan-Mar. 1991, Christian Conference of Asia, pp. 12,13). Dit berouwde de Vergadering en ze stemde erin toe om een jongeling aan te stellen als een van de zeven WCC-voorzitters. Priyanka Mendis, 25 jaar, “executive secretary” van het “Committee for Justice and Peace” van het NCC in Sri Lanka, werd later verkozen. (Een jongeling werd door de WCC gedefinieerd als iemand beneden 27 jaar). Dit maakte echter niet veel indruk op de protesterende jeugd. Zij hielden een spandoek op waarin ze de Vergadering waarschuwden dat het “oecumenische zelfmoord” is de jeugd te negeren. Zij waren boos omdat van de jeugd slechts 8% verkozen werd voor het “WCC Central Committee”.

WERELDRAAD VINDT SPIRITUALITEIT IN HEIDENSE PRAKTIJKEN

Hierna wat citaten uit een WCC-dialoog, gehouden op 1-5 dec. 1987, in Kyoto, Japan. Het thema was “Spiritualiteit in Intergeloof Dialoog”. De verbazingwekkende getuigenissen van hen die erbij betrokken waren toonden een grote onkundigheid aangaande het Evangelie van Jezus Christus en het ware bijbelse Christendom. De volgende citaten komen uit de WCC-publicatie van “Spiritualiteit in Intergeloof Dialoog” onder de redactie van Tosh Ari and Wesley Ariarajah:

“Luisteren naar de Stilte, door Zen en Taizé” - door Michael Como - Ik realiseerde me dat juist als de monniken te Hosshinji [een klooster van het Zen-Boeddhisme waar Como verbleef] met klem beweren dat IEDER VAN ONS SHAKYAMUNI BUDDHA WAS IN ONZE EIGEN LICHAMEN, ZO OOK IK MARIA KON VINDEN IN DE VROUW NAAST MIJ ... (p. 6).

Meteen nadat ik hier [Hiraizumi] aankwam verbleef ik eerst zes maanden bij de familie van een Boeddhistisch priester. ELKE MORGEN ZONGEN WIJ SUTRA’S VÓÓR DE BOEDDHA Dainichi, elke avond baden wij vóór mijn Franciscaans kruis en een icoon van Maria. (p. 6).

Ik woon nu in mijn eigen huis, IK BLIJF DAGELIJKS BIDDEN VÓÓR MIJN ALTAAR IN JAPANSE STIJL. DAAROP, SAMEN MET DE AFBEELDINGEN VAN JEZUS EN MARIA, STAAT ER EEN ICOON VAN SHAKYAMUNI BUDDHA ... (p. 7).

¹¹ Eng. “minister”: voorganger, bedienaar.

“De Incarnatie ontdekken” - door Diana Eck - Mijn eigen capaciteit om de incarnatie te “zien” werd sterk uitgebreid door het geloof van de Hindoes (p. 10).

In Shiva’s stad begon ik in te zien dat het precies in deze plaats is, in de volle aanwezigheid van lijden en dood, dat Hindoes de volle en eeuwige aanwezigheid bevestigen van Shiva en het geloof van het veilig oversteken naar de verre kust (p. 11).

“Verlichting door Zen” - door Thomas G. Hand, SJ - Al bijna twintig jaar nu ben ik betrokken bij het intergeloof-dialoog, in het bijzonder op het vlak van praktische spiritualiteit. Ik ben een Amerikaanse Jezüetenpriester en ik heb 29 jaar in Japan geleefd. ZES JAAR LANG HEB IK FORMEEL ZEN GEPRAKTISEERD onder Yasutani Hakuun Roshi en Yamada Koun Roshi, Kamakura. Ik doe nog steeds Zazen. De laatste drieënehalf jaar was ik bij de staf van het “Mercy Center”, Burlingame, Calif., USA, bijzonder betrokken bij het programma van ons “Institute of Contemporary Spirituality” (pp. 49-50).

Beginnend met het uitwendige en lichamelijke, was de belangrijkste plaats voor onze meditaties in het Mercy Center de Roze Kamer (zo genoemd omdat de opengaande roos het symbool is van verlichting in het Westen, net zoals de Lotus in het Oosten). Op de wanden zijn shikishi (fijne papieren vierkanten) met Zen-spreuken in Sino-Japanse ideogrammen, twee Taoïstische schilderijen en een afbeelding van de Miroku Bosatsu (Maitreya Bodhisattva) uit Koryuji, Kyoto. Deze worden goed ontvangen door de mensen en brengen een goede sfeer in de kamer. Echter, het belangrijkste schijn, of middenstuk, heeft, uiteraard, het kruis centraal. HET IS TE HOPEN DAT BINNEN AFZIENBARE TIJD HET KRUIS ZAL LEIDEN TOT EEN BEELD VAN CHRISTUS, GEZETEN IN MEDITATIE, een beeld dat een duidelijke invloed zal uitstralen van de Boeddhistische beelden in hun eenvoud en gevoelens ...

Een ander gebied waarin andere geloofsinvloeden optreden is dat van onze gezangen. Wij zingen kort aan het begin van de meditatieperioden, om onze energieën samen te brengen en om een bijzondere stilte te scheppen die er komt na het zingen. WIJ GEBRUIKEN HET HEILIGE SYLLABEL ‘OM’ OP ZICHELZELF MAAR WE VERENIGEN HET OOK MET DE HE-BREEUWSE NAMEN VAN MARIA EN JEZUS (Om Miriam, Om Jeshua). Op het eerste zicht lijkt dit hybridisch, maar eigenlijk draait het uit op een excellent gezang (pp. 50,51).

Spiritualiteit zoeken in heidense religies is dwaasheid. Er bestaat geen echt geestelijk¹² leven in het heidendom. Beschouw volgende bijbelse getuigenissen:

“Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad¹³ zullen hebben” (Jes 8:20).

“Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Joh 14:6).

“Jezus Christus ... En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden” (Hand 4:10-12).

Zo zien wij dan het uitermate dwaze in de verklaringen van zogenaamde christelijke leiders die de WCC-“Spiritualiteit in Intergeloof Dialoog” bijwoonden. Zij zijn de blinden die de blinden leiden.

EEN AAN DE WCC VERBONDEN PROFESSOR HEEFT EEN AFKEER AAN NIEUW-TESTAMENTISCH ZENDELINGSCHAP

¹² Wel “geestenrijk” leven: het onder de geestelijke invloed komen van de duivel en zijn demonen. Zie meer onder <http://www.verhoevenmarc.be/#Duivel> .

¹³ Kantt. 81 in de Statenvertaling: “geen dageraad: Of, geen licht. Het Hebreeuwse woord betekent eigenlijk den dageraad; dat is het aanbreekende licht, als de zon begint op te gaan, hetwelk meer schemering dan dag is. Dat is, zij zullen het hemelse licht en het rechte verstand der verborgenheden van God, alsook zijner genade, niet deelachtig worden; maar met allerlei geestelijke en lichamelijke ellenden gestraft worden. Zie Job 18:18; Ps. 84:12. Anders: [zo is het] omdat er geen dageraad bij hen is. Anders: zo niet, laat hen naar dat woord spreken, dat geen dageraad heeft; dat is, die het woord der profeten verachten en alzo doen blijken dat zij geen hemelse verlichting hebben, laat die spreken naar het woord der waarzeggers of duivelskunstenaars”.

In de wekelijkse nieuwspublicatie van de Wereldraad van Kerken, de Oecumenische Persdienst, voor 11-20 november 1985, worden enkele citaten gegeven uit een presentatie, gemaakt voor de Kerk van Zuid-India. De spreker was S.J. Samartha, een presbyter van de “Church of South India”, adviseur van het “Christian Institute for the Study of Religion and Society”, en professor aan het “United Theological College, Bangalore”. De titel van zijn toespraak was “Dialogo en Missie in India”. Zie nu wat deze oecumenist denkt over zendelingschap en de relatie van christenen tot valse religies:

“De vraag voor de kerk in India is niet of het aan zendelingschap zou doen, maar wat voor soort zendelingschap. In recente jaren werden de woorden in Mattheüs 28:18-20: ‘Ga, doop, maak discipelen, leer’ geïnterpreteerd en gepraktiseerd op zulk een militante en agressieve manier dat zendelingschap is begonnen betekenen: ‘verovering voor Christus’. Het is geworden: ‘Vooruit Christensoldaten, marcheer als naar de oorlog’. Het wordt begrepen als een activiteit die gericht is tegen andere religies. **DE MEESTE CHRISTENEN ZIEN ZENDELINGSCHAP ALS EEN WERKING VOOR DE UITBREIDING VAN HET CHRISTENDOM EN DE UITROEIING VAN ANDERE RELIGIES. [DIT] IS EEN TRAGISCHE ONTKENNING VAN GODS LIEFDE VOOR DE GEHELE MENSHEID.** Dit maakt de dialoog onmogelijk. Zij die deze zienswijze aanhangen zouden het woord ‘dialoog’ helemaal niet mogen gebruiken. Zo te doen betekent een vertrouwensbreuk met onze naasten. ... Wij moeten de oorspronkelijke zin van HET zendelingschap herontdekken ... **REKENING HOUDEND MET ... DE THEOLOGISCHE BETEKENIS VAN ANDERE RELIGIES**”.

Deze professor wijst de Bijbel en de grote opdracht van de Heer Jezus Christus af. De Bijbel zegt dat ALLEEN Jezus Christus de Weg, de Waarheid en het Leven is. De Bijbel zegt dat geen mens tot de Vader kan komen dan door Jezus Christus, en dat er geen enkele naam is gegeven waardoor de mensen moeten gered worden (Jh 14:6; Hd 4:12). Het doel van Jezus’ grote opdracht is inderdaad de uitbreiding van het aantal ware christenen en daarbij moeten valse religies uitgesloten worden. Wij zoeken niet de valse religies te vernietigen, door politieke of sociale inspanningen, maar wij verkondigen hen dat er enkel door Jezus Christus redding bestaat. De professor zegt dat dit een ontkenning inhoudt van Gods liefde voor de gehele mensheid. Juist het tegenovergestelde is waar. Van Gods liefde wordt getuigd door het offer van Jezus Christus. Als men de verkondiging van het Evangelie vervangt door het ‘evangelie van dialoog’, dan berooft men de mensen van Gods liefde.

WCC-PERSDIENST ZEGT DAT NIET-CHRISTENEN “BROEDERS EN ZUSTERS IN GOD” ZIJN

De WCC-Oecumenische Persdienst voor 1-9 maart 1985, bevat een “visie van Young Men’s/Woman’s Christian Association (YMCA/YWCA) in het hedendaagse Azië”. Het YMCA is lid van de Wereldraad van Kerken. Christopher Duraisingh, professor theologie aan het United Theological College in Bangalore, India, is de auteur van het artikel:

“Vormen van verdraaide en exclusieve benadrukking van verlossing die bij christenen leiden tot een geest van afscheiding van alle anderen, moeten in vraag gesteld worden. ... Wanneer wij de leer van de schepping **GOED BEGRIJPEN, DAN WETEN WE DAT WIJ MET ONZE NIET-CHRISTELIJKE BROEDERS EN ZUSTERS SAMENHOREN BIJ GOD. WIJ KUNNEN ONS NIET ARTIFICIEEL AFSCHEIDEN VAN DE REST VAN DE MENSELIJKE GEMEENSCHAP IN NAAM VAN DE ERVARING VAN VERLOSSING.** ... Als wij samenwerking zoeken met personen uit andere geloven in Azië, dan zullen wij ertoe geleid worden de natuur van de kerk opnieuw te begrijpen. **WIJ ZULLEN WEIGEREN DE KERK EN DE WERELD TE BEGRIJPEN IN ANTITHETISCHE¹⁴ TERMEN**”.

¹⁴ Antithese: Tegenstelling tussen twee dingen (b.v. vreugde is de antithese van verdriet). “Deze misleide aanhangers houden ermee op tegenstellend te denken, volgens these - antithese, door geen onderscheid meer te maken en verzoeening te brengen (synthese) tussen tegenovergestelde categorieën van dingen, zoals het koninkrijk van God versus het koninkrijk van Satan, waarheid versus leugen, enz. Zij geloven zonder voorbehoud aan ‘eenheid’ en bezien alles als onderdeel van een groter kosmisch geheel. Satans wereldregering en zijn alliantie van wereldgodsdiensten zullen voor deze mensen volkomen aanvaardbaar zijn” (prof. Johan S. Malan in ‘[Zeven oorlogen](http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zeven-oorlogen-Malan.pdf)’: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/zeven-oorlogen-Malan.pdf>).

De Bijbel echter begrijpt de kerk en de wereld wel degelijk in antithetische termen. De apostel Johannes schreef: “Wij weten, dat wij uit God zijn, en dat de gehele wereld in het boze ligt” (1 Johannes 5:19). Jakobus zei: “weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? (Jakobus 4:4). De Heer Jezus Christus zei: “Ik bid voor hen; Ik bid niet voor de wereld, maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt, want zij zijn Uwe” (Johannes 17:9). De Bijbel zegt niet dat niet-christenen broeders en zusters in God zijn. Helemaal het tegenovergestelde, de Bijbel zegt over hen die buiten Christus staan: “Gij zijt uit de vader de duivel” (Johannes 8:44), “dood door de misdaden en de zonden” (Efeziërs 2:1), “kinderen der ongehoorzaamheid” (Ef 2:2), “kinderen van de toorn” (Ef 2:3), “geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld” (Ef 2:12), “ver weg” (Ef 2:13).

WCC-PUBLICATIE ZEGT DAT ZINGEN BETER IS DAN BIDDEN

Een artikel dat verscheen in de maart 1988 uitgave van de maandelijks WCC-uitgave *One World*, moedigde de lezers aan om heidense praktijken te adopteren van het Boeddhisme en Taoïsme. Sommigen zouden zeggen dat de WCC door zo'n artikel geen heidense praktijken promoot maar dat zij slechts rapporteert wat de auteur van het artikel persoonlijk gelooft. Wij zouden daarop kunnen antwoorden dat niemand een artikel publiceert als hij niet zouden willen dat zijn lezers er ernstig aandacht aan besteden. Laat u niet in de war brengen door de dubbele spraak van afvallige groepen. Van de ene kant publiceren zij allerlei soorten ketterijen, en anderzijds trachten zij dikwijls te ontsnappen aan de consequenties van wat zij hebben gedrukt. Maar het verslag blijft bestaan. Zij vinden die dingen belangrijk genoeg om er hun publicaties mee te vullen. Beschouw dit vreemde verslag uit de WCC-publicatie:

Komend uit een gewoon Chinees humanistisch milieu, waar de lucht bestaat uit een mengeling van Confucianisme, Taoïsme en Boeddhisme, ERVOER IK EEN GEVOEL VAN ONBESTENDIGHEID IN MIJN VROEGE JAREN VAN CHRISTELIJK LEVEN, EEN GEVOEL DAT IK IETS MISTE.

Uiteindelijk, in de late jaren '60, WAS IK IN STAAT DE ONVOLLEDIGHEID VOOR MIJ TE ZIEN VAN CHRISTELIJKE THEOLOGIE EN SPIRITUALITEIT. ... Ik keerde mij naar mijn eigen Chinese religieus-spirituele tradities om te zoeken naar een meer holistische¹⁵ en geïntegreerde filosofie van leven. Omdat ik het moeilijk vond om uit theologie wijs te geraken besliste ik me daar niets van aan te trekken maar de richting te volgen van het Ch'an (Zen) Boeddhistische pad naar verlichting: EEN BIJZONDERE OVERBRENGING BUITEN DE SCHRIFTEN OM; GEEN AFHANKELIJKHEID VAN WOORDEN EN LETTERS; DIRECT WIJZEND OP HET MENSELIJKE HART (ZIEL); ZIENDE IEMANDS NATUUR EN HET ZICH VERWERVENDE BOEDDHASCHAP. ...

Ik was niet langer in staat om dit type van praktijk [normaal christelijk gebed] uit te voeren. Met wat aanpassing heb ik de praktijk opgenomen van Mahayana Ch'an (Zen) meditatie en Theravada vipassana (d.w.z. inzichtsbewustzijn) meditatie. ...

CHRISTELIJK GEBED blijft grotendeels in het dualistische rijk waar de ervaring van De Ultieme EERDER OPPERVLAKKIG is, dat is, het blijft nog steeds op het niveau van de verwantschappen. DIT IS PRECIËS HET PROBLEEM MET WOORDEN, SYMBOLEN EN LOGICA.

Om verder te gaan dan dit stadium, toegevoegd aan stille meditatie, heb ik ook de praktijk opgenomen van mantra-zingen. Mantra-zingen, een korte, eenvoudig repetitieve vorm van vocaal gebed, bezit de kracht om de geest en de emoties stil te houden om uiteindelijk de zanger in staat te stellen om weg te zinken in de afgrond van volkomen stilte, waar de interne dialoog ophoudt en er een waar gebed plaatsgrijpt (Chwen Jiuan A. Lee, “The Search for an inclusive spirituality: A Chinese experience”, *One World*, maart 1988, p. 22).

¹⁵ Holisme: Opvatting dat er een samenhang bestaat in de werkelijkheid die enkel uit een beschouwing van het geheel blijkt en niet terug te vinden is in de onderdelen. (Van Dale).

Holisme (v. Gr. holos = geheel), een leer ter verklaring van het leven, die in tegenstelling tot het mechanisme en het vitalisme [filosofie] de nadruk legt op de totaliteit van het organisme, dat als geheel meer is dan de som van de delen en waarvan de delen vervangbaar zijn zonder het geheel te schaden. De onderlinge samenhang en samenwerking van de delen en de processen staat op het eerste plan. De term is afkomstig van Jan Chistiaan Smuts. (Encarta 2002).

De Bijbel, uiteraard, veroordeelt heidense praktijken zoals deze. Boeddhistische en Taoïstische meditatie is geen christelijk gebed; het is communicatie met demonen. Gebed zoekt geen verlichting van uzelf; het is spreken met de levende God door Jezus Christus. De Bijbel waarschuwt tegen het verliezen van zelfcontrole, van de bewuste mentale activiteiten, zoals zij die mediteren trachten te doen. Christenen worden gewaarschuwd nuchter en waakzaam te zijn (1 Petrus 5:8; Titus 2:2, 4, 6) hetgeen betekent dat men zijn geest onder controle moet houden, en dat men voortdurend waakzaam moet blijven tegen geestelijke dwaling, bedrog en misleiding¹⁶. Zij die heidense meditatie beoefenen slaan deze waarschuwingen in de wind. Bemerkt ook dat de schrijver voorbijgaat aan de rol van de Heilige Schrift in het gebed. Dit is demonisch. Psalm 119 illustreert hoe belangrijk de Schrift is in elk aspect van het christelijke leven. Los van de Schrift weten wij niet hoe te bidden.

Het WCC-artikel beweert dat woorden een hinderpaal zijn voor gebed. Maar helemaal het tegenovergestelde is waar. God communiceert in woorden! De eigenste woorden van de Bijbel vormen een belangrijk deel van de gebeden van hen die God in waarheid kennen en die weten hoe zij correct moeten bidden. De Heer Jezus waarschuwde ook tegen repetitieve ‘gebeden’ zoals mantrazingen, vermeld in het WCC-artikel. Jezus zei: “En als gij bidt, zo gebruikt geen ijdel verhaal van woorden, gelijk de heidenen ... Wordt dan hun niet gelijk; want uw Vader weet, wat gij van node hebt, eer gij Hem bidt” (Mattheüs 6:7-8); daarna leerde Christus Zijn discipelen te bidden.

WERELDRAAD PROMOOT “BAKKERSVROUW-GOD”

Om de radicale ketterij te illustreren van de Wereldraad van Kerken, tonen wij u enkele gedichten uit een boek dat in recente jaren werd gepubliceerd. Het boek *No Longer Strangers* was een gezamenlijk project van de Lutheran World Federation, World Council of Churches, World Student Christian Federation, en de World Young Women’s Christian Association (YWCA). Het werd voor het eerst gedrukt in 1984 en reeds in het eerste jaar drie keer herdrukt.

Deze WCC-publicatie wordt verondersteld een richtlijn te zijn voor aanbidding. Beschouw enkele namen waarmee men God zouden kunnen aanroepen in bidstonden: De Bron, Vrouwe van vrede, Vrouwe van geboorte, Heer van de sterren, Heer van de planeten, Moeder, Thuis, Bakkersvrouw, Tegenwoordigheid, Kracht, Wezen, Eenvoud.¹⁷

Niets kan godslasterlijker zijn dan deze namen, waarvan de WCC zegt dat wij daarmee God kunnen aanroepen. Mijn vrienden, God is geen “vrouw”, noch een “bakkersvrouw”, noch een “tegenwoordigheid”, noch de “Heer van de planeten”!

Voortdurend wordt in deze publicatie over God in vrouwelijke termen gesproken. Beschouw nog enkele voorbeelden: “O God van duizend namen en gezichten”, “Moeder en Vader van alle leven op aarde”, “Vrouwe van vrede, van liefde, van wijsheid” ...

ZEGEN HET BROOD

In het begin was God ... En God had lief wat ZIJ had gemaakt. En God zei: “Het is goed”. Daarna ... hield God de aarde teder in HAAR armen. Daarna verzamelde God HAAR moed in liefde en zei: laat er brood zijn! En Gods zusters, HAAR vrienden en minnaars, knielden op de aarde en plantten de zaden ...

IK GELOOF

Ik geloof in God, MOEDER-VADER GEEST die de wereld tot bestaan riep, Ik geloof in God, die uit liefde voor HAAR schepping in de wereld kwam om onze menselijkheid te delen, om afgewezen te worden, om te sterven, maar om uiteindelijk de dood te overwinnen en de wereld aan HAARZELF te binden.

¹⁶ En demonische, geestelijke infiltratie, “de geest, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid” (Efeziërs 2:2)!

¹⁷ Eng. “The Source, Lady of peace, Lady of wisdom, Lady of love, Lady of birth, Lord of stars, Lord of planets, Mother, Home, Bakerwoman, Presence, Power, Essence, Simplicity”.

GEBED VAN ST.-ANSELMUS

En Gij, Jezus, lieve Heer, zijt Gij niet ook een MOEDER? Waarlijk, GIJ ZIJT EEN MOEDER, en Gij, Jezus, lieve Heer, zijt Gij niet ook een MOEDER, de moeder van alle moeders ...

BAKKERSVROUW-GOD

Bakkersvrouw-God, ik ben uw levende brood. Sterk, bruin, Bakkersvrouw-God ... Leg mij in uw vuur, Bakkersvrouw-God ... Breek me, Bakkersvrouw-God. ... Bakkersvrouw-God, herschep mij.

Deze citaten laten geen twijfel bestaan over de afvalligheid van de Wereldraad van Kerken. Het zal moeilijk zijn om dingen tegen te komen die godslasterlijker, dwazer en onschriftuurlijker zijn dan de dingen die wij hebben geciteerd uit dit vreemde WCC-boek.

WCC-LEIDER ZEGT DAT WE HET IDEE MOETEN OPGEVEN DAT ALLE ANDERE RELIGIES IN DUISTERNIS LEVEN

De directeur van het dialoogprogramma van de Wereldraad van Kerken, Wesley Ariarajah, een Methodistische predikant uit Sri Lanka, was in 1987 in Noorwegen en zei: "Het is nodig het idee te verlaten dat alle andere religies in duisternis leven, zonder ervaring van God".

In een artikel, getiteld "Is Jezus de Enige Weg?", in de mei-uitgave van *International Christian Digest*, zei Ariarajah:

"Ik ken vele Boeddhisten voor wie de overtuiging over de goddelijkheid van de Heer Boeddha zo centraal staat dat zij hun levens zullen geven om dit te verdedigen. KAN EEN CHRISTEN ZICH DAN OMDRAAIEN EN TOT DE BOEDDHIST ZEGGEN DAT HIJ OF ZIJ MISLEID IS DOOR DIT TE DENKEN OVER DE HEER BOEDDHA? WIJ HEBBEN GEEN GROND OM ZO TE HANDELEN. ... Exclusieve beweringen, gepresenteerd als absolute waarheden, leiden enkel tot vervreemding".

Op de Algemene Vergadering van de Wereldraad van Kerken, in Australië, 1992, zei Ariarajah:

"Als een Sri Lankaans christen die de hindoe geschriften heeft gelezen en die van de hindoe heiligen, kan ik gewoon niet geloven dat er geen andere mensen zijn geweest [dan christenen] die vertrouwd zijn met God. Het is niet te geloven dat andere mensen geen toegang tot God hebben, of dat God geen toegang heeft tot andere mensen. Wie luistert er naar de gebeden van de hindoe? ... MIJN BEGRIP VAN GODS LIEFDE IS TE BREED OPDAT IK ZOU GELOVEN DAT SLECHTS DIT SMALLE SEGMENT, GENAAMD DE CHRISTELIJKE KERK, ZAL GERED WORDEN. (*The Australian*, Feb. 11, 1991, cited in the *Reformation Banner*, Apr.-Jun. 1991).

Ariarajah heeft het absoluut fout. Wij hebben alle reden om de Boeddhist te vertellen dat zijn heerser vals is en dat zijn religie hem naar de hel zal leiden. Waarom? Omdat de Bijbel het zo zegt! Wie aanhoort het gebed van de Hindoe? Niemand! God zegt van de afgodendienaar: "Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem terzijde afgeleid ..." (Jesaja 44:20). Van de gebeden van afgodendienaars zegt God: "...Ja, ik zeg, dat hetgeen de heidenen offeren, zij de duivelen offeren, en niet aan God ..." (1 Kor 10:20). Zal er maar een "smal segment" gered worden? Inderdaad, en het is een nog veel smaller segment dan mr. Ariarajah waarschijnlijk denkt, omdat de meeste belijdende christenen niet zullen gered worden: omdat zij het Evangelie van Jezus Christus hebben afgewezen ten voordele van menselijke tradities en bedenkzels:

"Ga in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinigen zijn er, die deze vinden" (Mattheüs 7:13-14).

WCC-PRESIDENT ZEGT DAT MARIA GEEN MAAGD WAS

In een 1986-rapport in de "Ecumenical News Service" van de Wereldraad van Kerken, deed Lois Wilson, een van de zeven presidenten van de Wereldraad van Kerken, de volgende verklaring: "En

dan is er de 'Maagd Maria'. VOLGENS MIJ HEEFT HET FEIT VAN HAAR MAAGDELIJKHEID NIETS VAN DOEN MET HAAR SEKSUEEL GEDRAG" (EPS, 21-31 december 1986).

Wilson is een geordineerd "minister" van de "United Church of Canada" en was er ook de voormalige moderator van. Zij is directeur van het "Ecumenical Forum of Canada". Zij heeft ook een niet-wedergeboren geest! Indien Maria geen maagd was toen Jezus werd geboren, dan kon Hij niet zondeloos zijn, gezien de zondenatuur overgeërfd wordt van de vader, door Adam (Romeinen 5:12). Misschien verstaat mevrouw Wilson niet de feiten van het leven, maar maagdelijkheid heeft WEL DEGELIJK iets te maken met seksueel gedrag! De modernisten en neo-orthodoxen vermaken zich in dubbele spraak, door de Bijbelse termen te herdefiniëren, maar de Bijbelse woorden betekenen exact wat zij te zeggen hebben. Maagd betekent maagd. Onze gezegende Heer Jezus Christus werd geboren uit een vrouw die nooit seksueel contact met een man heeft gehad. Jezus' Vader was de Almachtige God en Hij werd ontvangen door de Heilige Geest. Hierover kunnen wij ons verheugen, omdat Hij zondeloos was en daarom als offer de straf kon betalen die de wet eist voor onze zonden.

Uitspraken zoals die van Lois Wilson openbaren hoe verschrikkelijk afvallig de Wereldraad van Kerken (en zijn 342 denominaties) is. Als het Bijbelse bevel van afscheiding¹⁸ niet betekent dat we moeten loskomen van zulke afvalligheid, dan heeft ze helemaal geen toepassingsgebied! God beveelt Zijn volk van weg te gaan uit deze afschuwelijke afvalligheid. Zal u gehoorzamen?

WCC-"EVANGELISME" BETEKENT DAT IEDEREEN REEDS GERED IS

Wij waarschuwen onze lezers niet misleid te worden door het gebruik van termen zoals "evangelisme" en "spiritualiteit" door liberale oecumenisten. Zij gebruiken deze vertrouwde termen maar zij bedoelen niet hetgeen Bijbel-gelovige christenen daarvan denken. Een voorbeeld hiervan wordt gezien bij Raymond Fung die "evangelisatie-secretaris" is van de Wereldraad van Kerken. Evangelisatie-secretaris! Men zou kunnen denken dat deze man er erg over bezorgd is om de verloren mannen en vrouwen van de naties te redden door een persoonlijk geloof in Jezus Christus. Neen! Hij gelooft dat alle mensen reeds christenen zijn, zelfs al kennen zij Jezus Christus niet en gaan zij niet naar de kerk, zelfs als zij beweren atheïst te zijn en zelfs als zij afgoden aanbidden!

Zijn toespraak werd gebracht op een samenkomst die gesponsord werd door de Oecumenische Raad van Denemarken, de Deense Missionary Council, en de Raad voor Interkerkelijke Relaties van de Evangelisch-Lutheraanse Kerk in Denemarken. Het onderwerp was: "Kerk Zonder Beperkingen" (Church Without Limits). Beschouw een citaat van deze WCC-'evangelist':

"MAAR, HOE BEZIEN WIJ DE 90 PERCENT [HET PERCENTAGE DEENSE BURGERS DIE GEEN PRAKTISERENDE CHRISTENEN ZIJN] THEOLOGISCH? Wie zijn zij in Gods ogen? ... Zijn zij heidenen? Heidens? ... Ik zou willen zeggen dat het goed en nuttig is om inactieven en onverschilligen te benaderen alsof zij echt christen zijn ... HOE SECULIER EN NIET-RELIGIEUS HUN VOORKOMEN OOK ZIJ, IK ZOU WILLEN VOORSTELLEN DAT WE TOT HEN SPREKEN ALSOF ZIJ WERKELIJK CHRISTEN ZIJN" (Ecumenical Press Service, 1-5 december 1986).

De boodschap van de Heer Jezus Christus aan verloren mensen is iets geheel anders dan die van mr Fung: "Ik zeg u: Neen zij; maar indien gij u niet bekeert, zo zult gij allen evenzo vergaan" (Lk 13:3).

LEDEN VAN DE WERELDRAAD VAN KERKEN

Wie er bij de 342 lidmaat-denominaties van de Wereldraad van Kerken zijn aangesloten kan u best lezen op: <http://www.wcc-coe.org/wcc/who/mch-e.html>).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹⁸ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Afscheiding.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/afschieding2.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/afschieding1.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gaweg.pdf> .